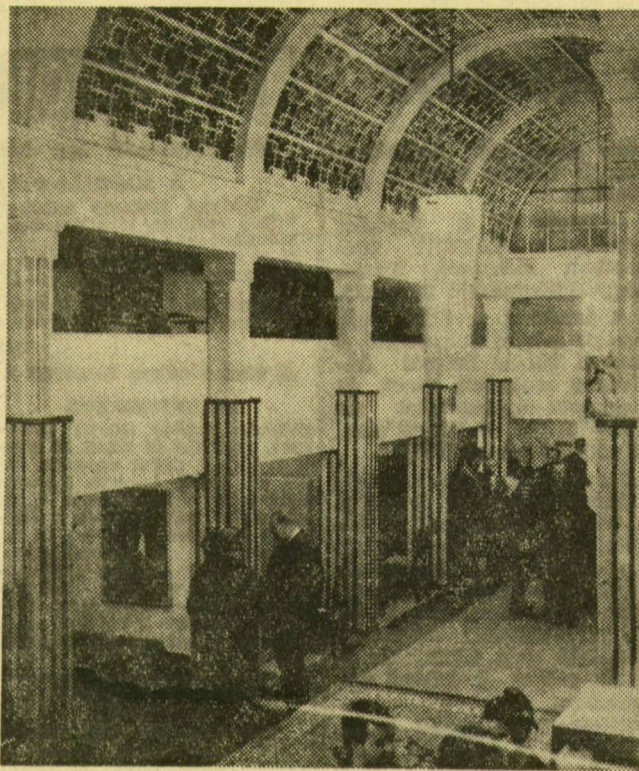

Megnyílt az átalakított bútorbolt

Nagy tömeg tolongott a Bajcsy-Zsilinszky úti bútorbolt bejárata előtt tegnap délelőtt: megnyitották a Delta Kereskedelmi Vállalat lakberendezési boltját átalakított bútorboltját.

Az új név egy igazán új boltot is jelent — noha a terület azonos, a bolt belsejére alig lehet ráismerni: világos, barátságos és szép boltot alakítottak ki. Most nemcsak bútort, de a lakberendezéshez szükséges minden mást — szőnyeget, faliszőnyeget, díszpárnákat — is lehet kapni. A sok vevő első sorban bútort keresett és már az első nap — mint azt az üzlet vezetőjétől, Földesi Zoltántól megtudtuk — nagy volt a forgalom. Mi más kívánsága is lehetne a vásárlóknak, minthogy mindig ilyen áruválasztékkal fogadja majd a vevőket a bolt! Ez annál is inkább fontos, mert a Széchenyi tér sarkán levő bútörüzlet a közeljövőben — a Kis Dávid-palota átalakítása miatt — megszűnik, azaz: a nagy bú-

Enyedi Zoltán felvétele

Részlet az új bútorboltból

torraktárba teszi át „szék-helyét”. (Talán ez a változás — ragadjunk meg minden alkalmat, hogy elmondhassuk a jogos panaszt! — végre telefonhoz is juttatja majd a nagyraktárt!)

A városban gondot okoz a bútórvásárlás. Legjobbkor történt tehát ennek a bútorboltnak az átalakítása, korszerű, szép boltot nyert vele a város.

Régészeti konferencia

Eltemették Szabó Ferencet

A Magyar Tudományos Akadémia szegedi bizottságának székházában tegnap délelőtt ünnepélyesen megkezdődött a Móra Ferenc Múzeum és a József Attila Tudományegyetem hatodik régészeti tudományos ülés-szakja. Az Alföld régészeti kutatásával foglalkozó háromnapos tanácskozáson 85 vendég, köztük 10 külföldi vevő részt. A külföldiek között ott van dr. Anton Toscsik, a Szlovák Tudományos Akadémia régészeti intézetének vezetője, a tudományág nemzetközileg ismert tekintélye.

A tanácskozást, a magyar régészet egyetlen olyan országos fórumát, amelyen a kutatók legfrissebb eredményeikről számolnak be, dr. Dömötör János, a Csongrád megyei múzeumok igazgatója nyitotta meg, majd megkezdődtek az előadások. A konferencia három napján, szerdán, csütörtökön és pénteken összesen 25 referátum hangzik el. Az első napon az őskor, a másodikon a népvándorlás kora, a harmadik napon pedig a középkor régészeti problémái szerepelnek az előadásokban. Az első sorban elméleti kérdésekkel foglalkozó tanácskozáson a szegedi, illetve Csongrád megyei régészek közül elő-

adást tart, illetve tartott Farkas Gyula (Szeged), Visy Zsolt (Szentes), és Bálint Csanád (Szeged).

Szerdán délután a Kerepesi temetőben nagy részvétellel búcsúztatták el Szabó Ferenc zeneszerzőt, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola díszelnökét, nyugalmazott főigazgatóját, a Magyar Zeneművészek Szövetsége elnökségének tagját, kétszeres Kossuth-díjas, kiváló művészt, a Munka Vörös Zászló Érdemrend, a Szocialista Hazáért Érdemrend, a Munka Érdemrend arany fokozata és számos más hazai és külföldi kitüntetés tulajdonosát. A Munkásmozgalmi Panteonban sok száz gyászoló állta körül a virágokkal, koszorúkkal övezett ravatalt, amely előtt borbó selyempárnán helyezték el az elhunyt kitüntetését. A gyászszertartáson a hozzátartozókon kívül részt vett és a ravatalnál díszőrséget állt Ilku Pál művelődésügyi miniszter, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter, Gararmány József, az MSZMP KB osztályvezető-helyettese, Venézi János és Katona Imre, az MSZMP budapesti bizottságának titkárai, Sarlós István, a fővárosi tanács vb. elnöke is.

A gyászinduló, valamint Szabó Ferenc József Attila verseire komponált ciklusnak dallamai után Sarlós István mondott búcsúbeszédet, idézve Szabó Ferenc alakját, méltatva életútját, alkotói pályáját.

A. L.

Képek és kerámiák

Újabbán elszaporodtak a házitárlatok. Mármost azok a kiállítások, amelyeket valamely zártkörű klub rendez, s amelyekben olyan művészek mutatkoznak be, akik valami okból — bátortalanok, gyakori visszatartás? — nem kapnak helyet az úgynevezett hivatalos fórumokon.

Egy ilyen házikiallítás nyílt tegnap, szerdán is a Fegyveres Erők Klubjában — ahogy az lenni szokott: minden protokolláris formáság nélkül.

Mit mondjunk erről a kiállításról? Azt, hogy mind az olajképeivel, akvarelljeivel bemutatkozó Rostáné Papp Piroska, mind pedig a kerámikus Szoljárné Bánfalvi Éva jó néhány munkájának ott lennie a helye a hasonló műfajokban munkálkodó legjobbak között? Ezzel a kesernyés kérdésmoddal — sajnos — túl keveset mondhatunk. A kevéssé vidító tapasztalatok birtokában inkább azt kérdezzük: miért kell két ilyen tehetséges, képességeit hosszú évek óta nemcsak próbálgató, de jól bizonyított képzőművésznek egy ilyen alkalmi — csupán öt napig nyitva tartó — házitárlaton „szóhoz jutni”, miért nem figyelnek fel rájuk a felügyelésekre hivatottak.

Hogy — illendően — érvekkkel is szolgáljunk: Rostáné Papp Piroska Orosz templom című képére bátran bólinthatna igent a leg-tartózkodóbb zsűri is. A vászon nyersfehér foltjai, a tornyokat idéző aranyörök korongok — mint az igényesebb mesterképeken — a téma költői látomásait adják.

Szoljárné Bánfalvi Éva kerámiái? Nemcsak mutatós lakásdísz, de alkalmi gyönyörködtetésre is méltó darab valamennyi. (Jogos talán a kérdés: egyáltalán tudott arról valaki, hogy hosszú évek óta Szegeden dol-

gozik, és innen postázza munkáit egy ilyen tehetséges kerámikus?)

Mindent összevetve: mégiscsak jók ezek a többek által rosszalott házikiallítások, hiszen — bűvöpaták módjára — nemegyszer az általuk teremtett „réseken” tűnik elő a tehetség.

Az elmondottak jegyében tehát joggal ajánljuk minden képzőművész-kedvelő figyelmébe, a november 18-án, vasárnap este záruló házitárlatot.

Rejtelmes piacok

Két piacról esik szó abban a négy hasonló témájú levélben, amelyet részint újszegedi, részint Marx tér környéki olvasóinktól kaptunk. Könnyen kitalálható, hogy újszegedi olvasóinkat elsősorban a rég beígért Csanádi utcai piac rejtélye érdekli. B. K.-né és társait pedig az, hogy mikor ér véget a Marx téri piac átrendezése, miként ismerje ki az ember magát a fölbolygatott sorok között?

Mindkét kérdésre a városi tanács szolgáltató üzemétől vártunk választ. Kielégítő azonban csak a másodikra kaptunk. Az újszegedi piac ugyanis nemcsak a háziasszonyoknak okoz gondot, hanem a szolgáltató üzemnek is. Mivel a piac építése még most sem fejeződött be, nem

tudják, hogy az árusok részére érdemes-e télire szétválogatni. Sajnos — saját felméréseik alapján mondhatják — egyelőre a termelők sem igen kíváncsok oda, pedig az első időkben helypénzt sem szednének.

A Marx téri piac teljes átalakítása előreláthatólag az év végére befejeződik. A gyors átrendezésre azért volt szükség, mert az autóbuszpályaudvar felé eső területet november 15-re át kellett adni a fedett áruccsarnok építkezésének. Most már mindazonáltal végleges helyükre kerültek a legfontosabb sorok: a csirkesor, a zöldség- és hagymasor, a savanyú káposzta árusítói, a tejtermékek eladói. A piacra járók láthatják, hogy a súlypont az élelmiszeripari technikum elé tevődött át, csupán a kistermelők helyzetét nem tudták még megfelelően rendezni.

Mert a pulyka rút

Leszállították a buszról id. Obis Lajosné (Petőfitelep) idős olvasónkat, mert piaci táskájában egy pulykát akart hazavinni. Már csak azért is háborgott magában, mert az az ismerőse, aki a pulyka párját megvette, minden további nélkül hazajutott.

A nőta szerint a pulyka a rút, a szállítási szabályok szerint még a liba is. Az AKÖV személyforgalmi osztályának tájékoztatása szerint csupán naposcsibét és csirkét lehet felvinni a buszra a helyi járatokon, pulykát és libát csak azon lehet szállítani, amelyiknek tetején megfelelő hely van.

Egy kis kellemetlenség

Az Egressy Béni utca egyik lakója panaszkolva leveleiben, hogy bevezetik utcájukba a gázt. Azt állítja, hogy mindent az I. kerületi tanács „önkényen” eredményezte, nem pedig a lakosság akarata. Így aztán a valaha virágos utca most csupa sár, a tüzelőt nem tudják behordani, a szemetet kihordani.

A levélben felsorolt sok kifogás közül erre az egyre az I. kerületi tanács építési és közlekedési osztálya adott választ. Nekik írásos bizonyítékaik vannak arra, hogy ennek a környéknek a lakossága, tanácsstagok s küldöttségek közvetítésével nemegyszer kérte a gázprogram itteni megvalósítását. Így történt, hogy a Blaha Lujza és az Egressy Béni utcában megkezdték ezt a munkát. A gáz bevezetése költségeinek harmad-harmad része hárul a lakosságra és a tanácsra, harmadát a gázművek vállalta magára. Az igaz, hogy a munka mehetett volna gyorsabban is, hiszen itt a nyakunkban a tél. Az azonban nem, hogy kötelező minden lakónak a 30 ezer forintos etage-fűtést bevezettetni, 12-15 ezer forintból is futja szerényebben.

Bár a lakógyűléseken nem voltunk ott, tegyük hozzá a magunk véleményét is: amikor a város lakóinak többsége — levelezésünk tanúsága szerint is — kéri a gázfűtést, meglehetősen indokoltannak tűnik olvasónk felháborodottsága. Való igaz,

hogy minden ilyen munka — ebben az esetben talán a szokásosnál több — kellemetlenséggel jár, de sok utca lakói vállalták volna ezt is levélírónk helyében.

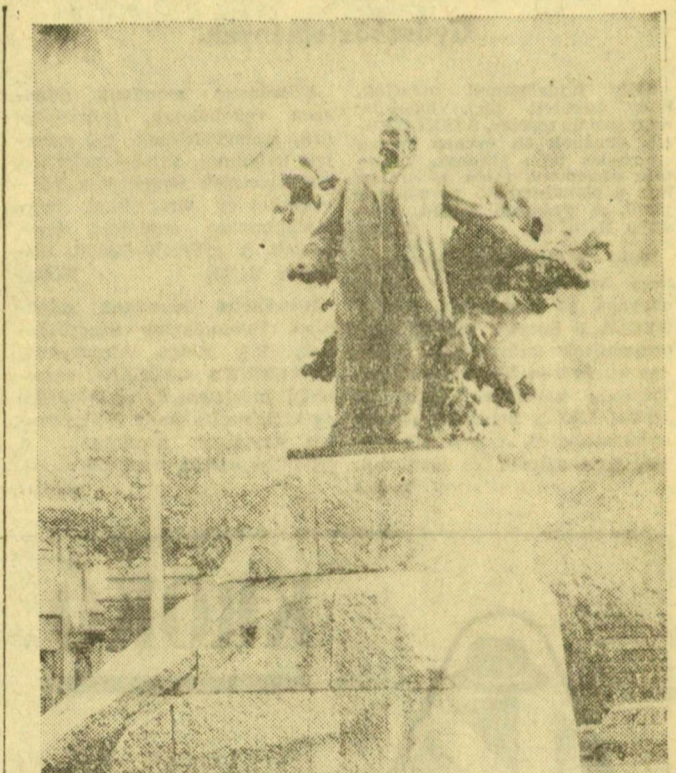
Divat a színház

A kislány nagy fel-tűnést keltett a premieren: halványzöld sortban, ugyanolyan színű kempingben volt, az estélyi jellegű az aranyszínű gyöngyhímzés volt hivatalva reprezentálni. A hölgyek összegyűltek. — Na, nézd! — Ugye, ő fog legelőször maxiszoknyát hordani! A férfiak összenéztek. — Aha! Micsoda lábak tapodják itt az anyaföldet, illetve a műanyagpadlót! Kedves szokás, hogy a premieren az egész színtársulat jelen van, ki a színpadon, ki meg a széksorokban. És természetesen a „szabad” színészeknek a szünetben van jelenésük: minden mozdulatukat lesik a folyosón, a

hallban, a dohányzóban. — A művész bátran hordhat miniszoknyát — bólogatnak, és ruha után a frizúra is a kritikák pergőtüzébe kerül. Hja, jó fodrászai lehetnek a színháznak. Ha már így szóba jön minden: bár utálnák le az előttem ülő hölgy fejéről a kalapkölteményt, vagy a teenager kislányról a kordbársony, kopott pantallót! De ha így folytatjuk, az intimpistakodás gyanújába kerülünk — pedig csak azt szeretnénk volna érzékeltetni, hogy érdeklő az embereket a színház, beszélnek róla. Holott a múlt évadban azon keseregünk, hogy játszhatnak a szegedieknek, amit csak akar-

nak — közönség idén több mint 1200 nincs a nézőtérben. Most pedig esemény a színházi est — a nézőtérben is, a folyosókon is. Az átütő sikert mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az eddigi 23 előadás-son 13 ezer 228 néző volt. Tessék számolni: átlag 600 néző! A négy szervező titkár egyike, Kozaróczy József azt mondja: aránylag egyformán „bejön” a közönség az eddig bemutatott három darabra és az operákra, de a közönségszámú cseresznye jelenti. Az idén 8 ezer bérletet váltottak, mint egy kétezret ebből diákok vették. Örvendetesen sok az egyetemista: a tavalyi 7-800 helyett az

Szeged szobrai

Deák Ferenc (1803—1876)

(97.) A jeles jogtudós és államférfi kétszeres életrajzi bronzszobra fehér mészkő talapzatán a Széchenyi téren áll. Zala György neobarokk stílusú munkája 1913-ban lett Szeged egyik jól ismert szobordíszé.